

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.I.20.844/2015/7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Kacsándi Zsolt ügyvéd által képviselt **felperes neve(címe)** szám alatti székhelyű felperesnek – az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **alperes neve(címe)** szám alatti székhelyű alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Szolnoki Törvényszék 2015. június 26. napján kelt 17.P.20.172/2015/13. számú közbenső ítélete ellen a felperes 16., az alperes 17. sorszáma alatt előterjesztett fellebbezése folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét **megváltoztatja** és a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000,- Ft (Harmincezer) Ft első- és másodfokú eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 682.500,- (Hatszáznyolcvankettőezer-öt száz) Ft le nem rótt elsőfokú és fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A **(cég 1)**-el, mint adóssal szemben 2006. év folyamán több hitelező kérelmére is felszámolási eljárás indult a ... Megyei Bíróság előtt.

A **(cég 2)** hitelező 2006. február 21-én érkezett 5.Fpk.05-2006-(1) számú beadványában terjesztett elő felszámolás iránti kérelmet az adóssal szemben. Az eljárásban az alperes 2006. március 28. napján kelt 3. számú végzésével megállapította az adós gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását, egyúttal kijelölte a felszámolót. A végzés 2006. április 19. napján emelkedett jogerőre, melynek közzétételéről a bíróság nem intézkedett, mivel az adós a bírósághoz április 24. napján érkezett beadványában bejelentette, hogy tartozását kiegyenlítette. Ezt követően az alperes – április 26-i 6. sorszámu végzésével – felhívta a hitelezőt, közölje, hogy az adós teljesítésére tekintettel felszámolási kérelmét mennyiben tartja fenn. Május 8-án benyújtott válaszában a hitelező előadta, hogy a teljesítés a tartozás teljes összegét nem fedezi. A bíróság erre tekintettel május 17-én felhívta az adóst annak bejelentésére, hogy tartozását a hitelező felé

megfizette-e, illetőleg fizetési kötelezettségének milyen összegben tett eleget. Az adós a felhívásra nem nyilatkozott.

Időközben a **(cég 3)** 2006. március 22. napján érkezett kérelmére 5.Fpk.05-2006-(2). számon ugyancsak felszámolási eljárás indult az adóssal szemben, melyben az alperes 2006. május 17. napján kelt és június 12. napján jogerőre emelkedett 6. számú végzésével megállapította a gazdálkodó szervezet fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolását, egyúttal kijelölte a felszámolót, valamint 2006. június 21. napján intézkedett a felszámolási eljárás megindításának a Cégbközlönyben történő közzétételéről. Erre a 2006. július 13-i számban került sor. A felszámolás tényét a cégjegyzékben is feltüntették 2006. július 18-án.

A ... Megyei Bíróság 2006. június 21. napján kelt 5.Fpk.05-2006-(1)/9. számú végzésével a korábban indult eljárást megszüntette. Indokolása szerint a bíróság ugyanezen tanácsa előtt folyamatban lévő 5.Fpk.05-2006-(2). számú eljárásban ugyanezen adós fizetéseképtelenségét 2006. június 12. napjával már jogerősen megállapította, az adóssal szemben pedig egyidejűleg két felszámolási eljárás nem lehet folyamatban, ezért a Pp. 157. § a) pontja alapján az eljárás megszüntetésének van helye. Tájékoztatta a hitelezőt, hogy hitelezői igényét a másik eljárásban kirendelt felszámolónál jelentheti be, továbbá hogy jelen eljárásban a felszámolás közzétételére nem kerül sor.

A végzés indokolása ellen az adós 2006. július 4. napján terjesztett elő fellebbezést. A másodfokú eljárásban a **(város neve)**-i Ítéltábla 2007. július 12. napján kelt Fpkf.IV.30.616/2006/2. számú végzésével az elsőfokú bíróság végzését hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot utasította, intézkedjen a 2006. március 28. napján meghozott és április 19-én jogerőre emelkedett 5.Fpk.05-2006-(1)/3. számú végzéssel elrendelt felszámolási eljárás közzététele iránt. Határozatának indokolásában megállapította, a felszámolást elrendelő végzés 2006. április 19-én emelkedett jogerőre, a más hitelező kérelmére indult 5.Fpk.05-2006-(2). számú eljárásban született, ugyancsak az adós fizetéseképtelenségét megállapító végzés viszont csupán ezt követően, 2006. június 12-én lett jogerős, ezért jelen ügyben az eljárás megszüntetésének nem volt helye. Kifejtette, a helyes eljárás az lett volna, ha a megyei bíróság az adós ellen indított felszámolási eljárások egyesítését rendelte volna el, vagy az 5.Fpk.05-2006-(2). számú eljárást szüntette volna meg, és jelen eljárásban intézkedett volna a jogerős elrendelő végzés alapján a közlemény Cégbközlönyben történő közzétételéről.

Az iratok visszaérkezése után az alperes 2007. augusztus 7-én értesítette a feleket, hogy 3. számú végzése 2006. április 19. napján jogerőre emelkedett és ugyanezen a napon intézkedett a felszámolás megindításának közzétételéről. Az erről szóló közlemény a Cégbközlöny 2007. augusztus 23-i számában jelent meg.

Az 5.Fpk.05-2006-(1)/9. számú végzés elleni fellebbezés kapcsán folyamatban volt másodfokú eljárás tartama alatt az adós az 5.Fpk.05-2006-(2). számú eljárásban az alpereshez 2006. június 29. napján érkezett beadványában a fizetési haladékra biztosított 30 napos határidő, valamint a felszámolást elrendelő 6. számú végzés elleni fellebbezésre nyitva álló 15 napos határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet, egyben az elrendelő végzéssel szemben fellebbezést terjesztett elő. Hivatkozott arra, hogy a hitelező felé fennálló tartozását kiegyenlítette. Az alperes 2006. július 4-én kelt 11. számú végzésével az igazolási kérelemnek helyt adott, 6. sorszámu elrendelő végzését hatályon kívül helyezte és a felszámolási eljárást soron kívül megszüntette. Miután fellebbezési jogáról mind a hitelező, mind az adós lemondott, a végzés 2006. július 5. napján jogerőre emelkedett. Az alperes ugyanezen a napon intézkedett olyan tartalmú közlemény közzététele iránt, miszerint a felszámolást elrendelő végzést a bíróság hatályon kívül helyezte és a felszámolási eljárást soron kívül megszüntette. A közlemény 2006. július 20-án jelent meg a Cégbközlönyben, majd 25-én tüntették fel a törlést a cégjegyzékben.

A felperes jogelődje, a **(cég 4)** 2006. augusztus 10. napján kötött írásban építőanyag szállítási szerződést az adóssal, melynek alapján 2006. augusztusa és októbere között 10.442.238,- Ft

értékben szállított betont a részére. A számlákon megjelölt ellenértéket az adós nem fizette meg, ezért jogelőd hitelezői igényét az alperes előtt 5.Fpk.05-2006-(1) számon folyamatban volt felszámolási eljárásban bejelentette, azt a felszámoló nyilvántartásba vette és „a” kategóriába sorolta. A felszámolási eljárás a 2015. január 15. napján jogerőre emelkedett Fpk.05-2006-(1)/115. számú végzésével jogerősen befejeződött, az adós jogutód nélkül megszűnt. A felperes követelése a felszámolási eljárásban nem térült meg.

A felperesi jogelőd a követelést 2010. december 1-jén kelt szerződéssel a felperesre engedményezte.

A felperes keresetében 10.442.238,- Ft és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Álláspontja szerint az alperes bírósági jogkörben eljárva okozta a megtéríteni igényelt kárt. Ezt a magatartást abban látta megvalósulni, hogy az 5.Fpk.05-2006-(1) számú felszámolási eljárásban a végzés közzétételének elmulasztásával súlyos jogszabálysértést valósított meg. Ez a mulasztás volt az oka annak, hogy a felperes a szállítások időpontjában nem tudott a vevő fizetéseképtelenségének megállapításáról. Hangsúlyozta, ennek ismeretében nem szállította volna le a számlákkal igazolt értékű építőanyagot.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Kifejtette, a bírósági jogkörben okozott kár megtérítéséhez szükséges feltételek nem állnak fenn, magatartása és a felperes kára között nincs okozati összefüggés. Hivatkozása szerint önmagában az a körülmény, hogy a bíróság határozata utóbb tévesnek bizonyult, nem elégséges a felelősség megállapításához. Ekörben lényegesnek tartotta, hogy a felszámolás elrendelésének időpontjában irányadó bírói gyakorlat szerint helye lehetett az eljárás megszüntetésének a párhuzamosan folyó felszámolási eljárásra tekintettel. Kiemelte továbbá, a Cstv. 28. § (1) bekezdése a felszámolási eljárás haladéktalan közzétételét az elrendelés időpontjában nem írta elő, e jogszabályi rendelkezést csak a 2006. július 1. napját követően megindult felszámolási eljárásokban kellett a bíróságoknak alkalmazni.

Az elsőfokú bíróság közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperes jogellenesen járt el akkor, amikor a **(cég 1)** felszámolását elrendelő 5.Fpk.05-2006-(1)/3. számú végzését, amely 2006. április 19. napján jogerőre emelkedett, csak 2007. augusztus 23. napján tette közzé a Céglőnyben. Ezzel hozzájárult ahhoz, hogy a felperes a **(cég 1)**-el szemben a felszámolás kezdő időpontja után keletkezett 10.442.238,- Ft összegű követelését a felszámolási eljárásban hitelezőként kényszerüljön érvényesíteni. Határozatának indokolása szerint az alperes felróható magatartása és a felperesi jogelőd számlái kiegyenlítésének elmaradása között okozati összefüggés áll fenn, hiszen a **(város neve)**-i Ítéltábla Fpkf.IV. 30.616/2006/2. számú határozata, valamint az ügy egyéb iratai alapján megállapítható, hogy az alperes a felszámolás közzétételével késlekedett. Tényként rögzítette, hogy a felperes hitelezői igényét a felszámolási eljárásban bejelentette, azt a felszámoló visszaigazolta és „a” kategóriába sorolta be, hivatkozással arra, hogy a felperes jogelődje által kiállított számlák a felszámolási eljárás kezdő időpontja után kerültek kiállításra. Rámutatott, a 26/2006. (V. 18.) IM rendelet 16. §-a módosította a bírósági ügyvitelről szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet 63/A. §-át, ennek értelmében ha a felszámolási eljárásban az adós felszámolását elrendelő végzés jogerőre emelkedett, a bíróság haladéktalanul intézkedik a végzés Céglőnyben történő közzététele iránt, amely rendelkezést a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell. Erre figyelemmel – álláspontja szerint – az alperes nem azzal valósított meg felróható magatartást, hogy tévesen értelmezte a jogszabályokat, amelyet a másodfokú bíróság korrigált, hanem azzal, hogy a jogerős végzés közzétételével hónapokig késlekedett: a 2006. április 19. napján jogerősen elrendelt felszámolás közzétételére csak 2007. augusztus 23-án került sor. Ugyanakkor úgy ítélte meg, hogy az alperes magatartása és a felperes ért vagyoni kár között közvetlen okozati összefüggés nincs. Az alperes felróható magatartása csupán azzal áll oksági kapcsolatban, hogy a felperest abban a tudatban tartotta a közzététel elmulasztásával, hogy a leszállított áruk ellenértékét jogszerűen követelheti és

nem kényszerül azt a felszámolásban érvényesíteni.

A közbenső ítélettel szemben mindkét fél fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében a közbenső ítélet indokolásának részbeni megváltoztatását és a közvetlen okozati összefüggés hiányára utaló rész mellőzését kérte annak megállapításával, hogy az őt ért kár és az alperes magatartása között közvetlen okozati összefüggés áll fenn. Véleménye szerint az okozatosság abban nyilvánul meg, hogy az alperes jogszabálysértést követett el a felszámolás jogerős elrendelése közzétételének elmulasztásával, ugyanakkor ha e kötelezettségének eleget tesz, a felperes kellő körütekintetés mellett az adóssal gazdasági kapcsolatot nem alakított volna ki, így arra sem kényszerült volna, hogy követelését felszámolási eljárásban érvényesítse. Kárenyhítési kötelezettségének teljesítéseként kérte értékelni, hogy követelését hitelezői igényként bejelentette. Rámutatott továbbá, a közbenső ítélet egyebekben is pontatlan, hiszen az adós gazdasági társaság felszámolása a 2015. január 15. napján jogerőre emelkedett végzéssel befejeződött, a felperes hitelezői igénye viszont még részben sem nyert kielégítést.

Az alperes fellebbezésében a közbenső ítélet megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság döntése meghozatalánál nem vette figyelembe, hogy az adós 2006. április 24. napján bejelentette a tartozás megfizetését, ezért ekkortól a bíróságnak lehetősége volt vizsgálni ennek tényleges megtörténtét. Időközben viszont az adós ellen másik felszámolási eljárás is indult, amelyben a társaság fizetéseképtelenségét megállapította ugyanezen bíróság, és erre tekintettel szüntette meg a korábban indult felszámolási eljárást. Az ekkor irányadó bírói gyakorlat szerint a felszámolási eljárás megszüntetésére a Cégléletről való közzétételig volt lehetőség, ezért a bíróságnak lehetősége, egyben kötelezettsége volt vizsgálni az adósi fizetés tényét, csak ezt követően kellett intézkednie a közzétételről. Mivel viszont más eljárásban a fizetéseképtelenség megállapítást nyert, a jelen jogvita alapját képező felszámolásban erre már nem kerülhetett sor, hiszen egyszerre két eljárást nem lehetett közzétenni. A per alapjául szolgáló felszámolás közzétételére a **(város neve)**-i Ítélet tábla hatályon kívül helyező végzése folytán került sor, melyben visszamenőleges időponttal utasította az alperest a 3. számú végzéssel elrendelt felszámolás közzétételére. Azonban hangsúlyozta, önmagában az esetleges téves jogalkalmazás sem szolgálhatna alapul a felelősség megállapításához, hiszen csak a kirívóan súlyos jogértelmezési, jogalkalmazási, tévedés vezethet a bíróság kártérítési felelősségének megállapításához. Az, hogy a ... Megyei Bíróság elsőfokú határozata utóbb tévesnek bizonyult, nem elégséges ehhez. Kérte figyelembe venni, hogy az 5.Fpk.05-2006-(2). számú eljárásban 2006. július 18-iki kezdőnappal az adóssal szembeni felszámolási eljárás megindulása bejegyzésre került a cégnyilvántartásba, amely tényről a felperes is értesülhetett volna. Kiemelte továbbá, az alperes az érintett fizetéseképtelenséget megállapító végzést nyilvánvalóan nem tehette közzé, hiszen 2006. június 1-jén ezt az eljárást megszüntette. Véleménye szerint ugyanakkor nem állapítható meg, hogy az alperes hónapokig késlekedett volna a felszámolást elrendelő végzés közzétételével, mivel közzétételi kötelezettsége valójában csak a **(város neve)**-i Ítélet tábla döntésével keletkezett.

Fellebbezésének kiegészítésében állította, a felperes keresete idő előtti, figyelemmel arra, hogy akár teljes kára megtérülhet a felszámolási eljárásban. További hivatkozása szerint a közbenső ítélet nem felel meg a Pp. 213. § (3) bekezdésében írtaknak, mivel kár bekövetkeztének hiányában közbenső ítélet sem hozható. Egyebekben hangsúlyozta, még az alperesi kártérítési felelősség fennállása esetén is kármegosztásnak lenne helye, tekintettel arra, hogy felelőssége nem kizárólagos, a kár bekövetkeztében vizsgálni kell a felperesi közrehatást is.

A felperes fellebbezése **alaptalan**, az alperes fellebbezése **megalapozott**.

A kárigény jogalapjának vizsgálatánál elsődlegesen fontos kiemelni, alaptalan az az alperesi fellebbezési hivatkozás, hogy a felperes keresete idő előtti. Etekinetben lényeges, hogy a felperes kára közvetlenül az okból keletkezett, hogy szerződéses partnere a köztük létrejött szerződést megszegte. Az alperessel szembeni, szerződésen kívüli károkozásra alapított igény – bekövetkezett kár hiányában – addig idő előtti, amíg a felperes szerződéses partnerével szemben követelése érvényesítését meg nem kísérelte. Amennyiben az adós ellen folyamatban lévő felszámolási eljárásban követelése igazoltan nem térül meg, a szerződésen kívüli károkozóval szembeni igényérvényesítés már nem tekinthető idő előtinnek (hasonlóan: Fővárosi Ítéltábla 9.Pf.20.531/2003/2.). Így lehetséges, hogy a perbeli keresetindítás időpontjában követelése még idő előtti volt, azonban az ítélethozatalra ez már semmiképpen sem igaz. Azzal, hogy a jogerősen befejezett felszámolási eljárásban a felperesi hitelezőnek megtérülése nem volt, megfelelően igazolta a követelés szerződéses féltől való behajthatatlanságát, ezzel megnyílt a lehetősége, hogy kárigényét – ha az egyéb feltételek fennálltát is igazolja – a szerződésen kívüli károkozóval szemben érvényesítse.

Bíróági jogkörben okozott kárról akkor lehet szó, ha az az igazságszolgáltatás gyakorlásával, tehát a bíróság feladatainak teljesítése körében megvalósult tevékenységgel vagy mulasztással okozati összefüggésben keletkezett. Az ilyen kár megtérítését igénylő félnek a Ptk. 349. § (3) bekezdésének utaló szabálya folytán azt kell – az általános rendelkezéseknek megfelelően – bizonyítania, hogy a bíróság jogellenes tevékenységével vagy mulasztásával okozati összefüggésben kára keletkezett (Ptk. 339. § (1) bekezdés), továbbá fennállnak a Ptk. 349. § (1) bekezdésében rögzített speciális feltételek is (BH 1995. 403.számú jogeset). Fontos leszögezni ugyanakkor, hogy a jogalkalmazó szervek felelősségét csak kirívóan súlyos jogalkalmazási, jogértelmezési tévedés alapozhatja meg (eBDT 2008. 1817., BH 1996. 311. számú döntések), illetve általában nem lehet kártérítési felelősség jogalapja a jogszabály által megengedett mérlegelés eredményeként hozott határozat. Utóbbi esetben csak akkor érvényesíthet a fél kártérítési igényt, ha megállapítható, hogy a határozat felróható módon eszközölt, kirívóan okszerűtlen mérlegelés eredménye (KGD 1992. 213. számú döntés). A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) EBH 2001.526. számú közzétett elvi határozatában pedig megfogalmazta, hogy a Ptk. 339. § (1) bekezdésében és 349. § (1) és (3) bekezdésében foglalt jogszabályi rendelkezések alapján a bíróság kártérítési felelősségének megállapítására a téves jogalkalmazás általában nem szolgálhat alapul. Erre csak akkor kerülhet sor, ha a jogszabály rendelkezése teljesen és nyilvánvalóan egyértelmű, a ténymegállapítás és a döntés pedig nem mérlegelés eredménye. A fentiekből kitűnően az elsőfokú bíróság helytállóan utalt arra, hogy önmagában egy utólag tévesnek bizonyult bírósági döntés az alperes kártérítési felelősségét nem alapozza meg.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (BÜSZ) 63/A. §-ának (1) bekezdését módosította a 26/2006. (V. 18.) IM rendelet 16. §-a, amely a korábbi szabályozástól eltérően előírta a felszámolást elrendelő végzés közzétételéről való haladéktalan intézkedést. A módosítás – az elsőfokú bíróság által rögzítettől eltérően – 2006. május 26. napjától volt hatályban, és a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kellett. Ebből következően az alperesnek a 2006. május 26-át megelőző időszakban nem volt a jogszabályban egyértelműen előírt *haladéktalan* közzétételi kötelezettsége. A felszámolási iratokból egyértelműen megállapítható ugyanakkor, hogy az 5.Fpk.05-2006-(1) számú felszámolási eljárásban a felszámolást elrendelő 3. számú végzés 2006. április 19. napján jogerőre emelkedett. A jogerő tényleges megállapítása viszont értelemszerűen csak a jogerő utánra eshet, hiszen a fellebbezési határidőt és az azt követő rövidebb időszakot ennek megállapíthatóságához az esetlegesen postán feladásra kerülő fellebbezések (Pp. 105. § (4) bekezdés, 234. § (1)-(2) bekezdés) miatt be kell várni. Így valójában ekkortól állhatott be az alperes közzétételi kötelezettsége, amihez azonban *haladéktalan* intézkedési

kötelezettség – akkor még – a fentiek szerint nem társult. Tekintettel viszont arra, hogy 2006. június 21-én meghozott 9. számú végzésével a felszámolási eljárást megszüntette, ezt követően saját végzéséhez már kötve volt (Pp. 227. § (1) bekezdés), vagyis az iratoknak a másodfokú bíróságról való visszaérkezéséig nem tehetette közzé az érintett határozatot. A közzétételi kötelezettség elmulasztása szempontjából tehát nem a 2006. április 19. - 2007. augusztus 23. közötti időtartam vehető figyelembe, hanem csupán az április 19-ét követő nagyjából 7. naptól a június 2-ig terjedő időszak, figyelembe véve a postai kézbesítések szokásos időtartamát. Ezen belül ugyanakkor – a felszámolási iratokból egyértelműen megállapíthatóan – az alperes vizsgálta az adós április 24. napján érkezett bejelentésének valóságtartalmát, mely szerint tartozását kiegyenlítette. Erre figyelemmel sem tekinthető a közzététel elmulasztása kirívóan jogszabálysértőnek.

Önmagában pedig az a körülmény, hogy a június 21-i keltű 9. számú eljárást megszüntető végzés utóbb tévesnek bizonyult, a korábban kifejtettek szerint nem alapozza meg az alperes kártérítési felelősségét.

Összegezve megállapítható, hogy az adott időszakban hatályos, a közzétételi kötelezettség teljesítésének határidejét tekintve nem egyértelmű irányadó jogszabály alapján az alperes mulasztásával kirívóan súlyos jogsértést nem valósított meg. Lényeges az is, hogy 2006. június 21-én, amikor az adott eljárást megszüntető végzését meghozta, az adóssal szemben már másik felszámolási eljárás folyamatban volt, amely ha az az érintett felek nyilatkozatai alapján nem kerül megszüntetésre, visszavonásra, a felperes jelen eljárásbeli kárigénye fel sem merülhetett volna. Megjegyzi az ítéletábra, a felperes kárának alapjául szolgáló szerződéskötésre nem az első-, hanem a másodfokú eljárás időtartama alatt került sor.

A kifejtettekre tekintettel tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság közbenső ítéletében – tartalma szerint – az alperes kártérítési felelőssége jogalapjának fennálltát, ezért az ítéletábra azt a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította.

A pereszes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával kötelezte az alperesi képviselő első- és másodfokú tárgyaláson való megjelenésével felmerült eljárási költségeinek megfizetésére, valamint az eljárás tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 626.500,- Ft elsőfokú, valamint az alperesi fellebbezés kapcsán 48.000,- Ft (Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja) és a felperesi fellebbezés kapcsán további 8.000,- Ft (Itv. 48. §) fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) és 15. § (1) bekezdései alapján.

S z e g e d, 2016. január hó 29. napján

Dr. Kiss Gabriella sk. .	Bálint Attila sk. .	Bánfalvi-Bottyán Csilla sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró